

# ÖRÖMHÍR



VII. évfolyam 1. szám

2020. január-február

A zalaegerszegi Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Plébánia magazinja



**Legyünk tanúi a házasság értékeinek!**



# B.Ú.É.K. - Bízunk Újra Életünket Krisztusra!



Nem sablonos és nem elcsépelet gondolat, hogy az újesztendő első napjaiban jókívánságokkal köszöntjük egymást. Mégis mindig lehet valami új tartalommal megtölteni, hogy egyre őszintébb és konkrétabb legyen. Ilyennek találok ezt a kis játékos megoldást, hogy a hagyományos négy betűs rövidítést új tartalommal töltsük meg: B.Ú.É.K. - Bízunk Újra Életünket Krisztusra!

A 2020-as esztendőben katolikus berkeinken belül nagyon sok minden az Eucharisztikus Kongresszus körül forog majd, erről szól majd minden. Ezért arra a Krisztusra bízunk magunkat az újesztendő első napjaiban, akiről elmondhatjuk, hogy „*minden forrásom belő-  
led fakad*”/Zsolt 87,7/.

Év elején minden a kezdetekről szól. Valahogy a kezdetet tisztának, ártatlannak, szépnek látjuk és annak is kell tartanunk. Mert, ha már a kezdet szennyes, rossz, poshadt, és visszataszító, akkor milyen lesz belőle idővel. Év eleje körül még minden olyan kristálytisztának látszik, mint a forrásvíz. Mivel tiszta, ezért kívánatos, és éppen ezért, még nagyobb lendülettel kell meríteni belőle!

Aki mer bízni, az mer előre tekinteni. Azért merjük rábízni magunkat újra Krisztusra, mert az év eleje feléleszti bennünk a bizalmat, hogy év során nem történ-

het velünk más, csakis Isten akarata. Ezzel előre tekintünk. Noha meg kell csinálni a tavalyi év zárszámadását, bevallások, könyvelések, leltár... De ezen elhagyhatatlan munkánk közepette is kell, hogy jövőbe tekintve éljünk! Aki ilyenkor csak hátrafelé tekintget, az nem tud bizalommal lenni. Ezért fontos, hogy a jövőbe bizalomteljesen tekintsünk, a szép lassan emlékké halványuló múltunkat pedig Isten alakítsa áldássá!

Év elején ez a kettősség van bennünk: előre tekintünk, de vissza-vissza pillantunk. Kicsit olyan ez, mint az autózézés: tekintetünk előre néz, de szemünk fürkész és tájékozódó pillantásokat vetünk a visszapillantó tükrökre, hogy még teljesebb képet kapjunk arról, hogy miként haladunk a kijelölt utunk során.

És miközben előre tekintve célok lebegnek előttünk, visszafelé pillantva múltunkat értékeljük, fontos, hogy szüntelenül a jelenben éljünk. Ne álomországban, elképzelt, virtuális világban, hanem a valóságban! A valóság szerteágazó és sokszor bennünket szétszakító keszkeszében kell valami, ami biztos, szilárd alapot jelent! Ez pedig Krisztus, akire újra bátran bízunk életünket!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok mindnyájuknak Istentől megáldott, kegyelmekben gazdag, békés, boldog új esztendőt!

## „A szám a lélek tükré?” – avagy a 2019 esztendő a számok tükrében

Mindenkinek ismerős a mondás: „szem a lélek tükré”, de vajon elmondható egy betűcserével a számokról is? Nehéz pontos lelkeségi kimutatást végezni számok alapján.

Nehéz megfogalmazni, hogy mi alapján vonjunk mérleget az elmúlt esztendőről. Statisztikai adatok, templomban feltöltött széksorok, hittanórán mérhető zajsínt emelkedése, a téli hónapok gázsámláján az első számok után sorakozó nullák mennyisége, vagy mi lehet az, ami jól visszaadja mindazt, ami történik a szívekben, fejekben, életekben? A statisztika névtelen számai emberi sorokat, konkrét személyeket, életeket meghatározó eseményeket takarnak.

A számok sok mindent elárulnak, de még több információt rejtenek, amiről csak azok tudnak mesélni, akiket érint. Egy-egy keresztelezés öröme, a szentáldozás rejtekben történő ünnepe, a szentgyónás megtisztító és mélységekig ható tapasztalata, a bérnálás szentsége, a házasságkötés kegyelme... Mind-mind olyan alkalom, amely úgy be tud vésődni az ember szívébe, hogy arról alig tud valamit is elmondani, de egy életet képes új irányba terelni.

Vagy éppen a halálesetek száma, egyházi temetésben, betegek szentségében részesülők aránya, megint csak azok életében hozott fordulatot, akik átélhették.

Most megkíséreljük kiolvasni azt, amit a számok magukba foglalnak.

Első adatunk a keresztelesek számai: Valaki mondhatja azt, hogy ez nagyon kevés. Hogyhogy csak 70 személy részesült a keresztség szentségében? Szerintem örömteli, hogy ennyi is van! Pláne, ha az élet egy másik oldalának eseményét nézem: Több keresztelezőnk volt, mint halottunk. Olyan sok paptársam mondja el, hogy nagy bánata, hogy többet temet, mint keresztelez, lassan elfogy körülötte a hívő közeg. Mi, kertvárosiak elmondhatjuk, hogy ha a számok arányosak (hisz nem minden újszülöttet keresztelezünk mi és nem minden elhunyt részesül temetésben), és a keresztény közösségünkre vonatkoznak, akkor legyünk boldogok, mert az új megkereszteleztek révén bizalommal tekintünk a jövőbe!

A keresztelesek kapcsán, amit viszont meg kell állapítani, hogy egyre nehezebben tudnak megkérni a szülők olyan személyeket, akik keresztszülői tisztséget tudnának vállalni. Mert vagy maguk a keresztszülők nem részesültek valamilyen szentségben, vagy pedig nem gyakorolják vallásukat, templomi házasságot sem kötöttek. És, ha csak keresztelezési tanúként anyakönyvezzük őket, akkor ilyenkor úgy néz ki, hogy a bürokrácia, a plébániahivatalban se-

gíteni szándékozó munkatárs a hibás. Miért nem engedi? Ezért kérjük, hogy mi felnőttek kezdjünk el Istenkereső életet élni, hogy segíteni is tudjuk a most születő nemzedéket!

Az ideai esztendőben 10 pár kötötte össze életét templomunkban. A házasságkötések számát látva megint csak könnyen sopánkodhatunk: „atya, ez nagyon kevés!” Igaz, de sok tényező is: a fiatalok jobban szeretik a díszes, nagyobb templomot, vagy nyáron nagyon melegnek tartják a miénket, vagy egyszerűen csak nem ide kötik őket az emlékeik, hiszen 15 éve épült ez a templom. Van, mire fogni.

Az nagyobb gond, ha a fiataljainknak nem sikerült elmondanunk, hogy miért is kell életüket a házasságban összekapcsolni. Ha az együttélés helyett nem tudunk vonzó alternatívaként felmutatni olyan házasságot, amely tényleg szebb és boldogabb kapcsolat. Fiataljaink nehezen köteleződnek el, pedig gyermekkorukban ők is szép esküvőről álmodtak...!

A jegyesek felkészítése a házasságra (jegyesoktatás) segíteni kíván abban is, hogy a házasságra, mint ajándéokra és értékre tekintsenek a párok, nem pedig macerát, és egy félnapos programot lássanak benne.

	2019	2018	2017	2016	2015	2014	2013 augusztustól decemberig
<b>Keresztelezés</b>	70	66	36	64	74	48	19
1 év alatti	51	48	22	43	47	36	14
1 év feletti	19	18	14	21	27	12	5
<b>Házasságkötés</b>	10	5	10	17	12	16	5
<b>Temetés</b>	68	53	57	73	63	62	13
Szentségekkel ellátva	20	17	21	27	15	20	4
Szentségekkel el nem látva	48	36	36	46	48	42	9
Szentségekkel ellátottak aránya	29%	32 %	37%	37%	24%	32%	31%
<b>Elsőáldozó</b>	34	46	47	51	39	53	19
<b>Bérnálkozó</b>	17	16	19	17	24	5	0
<b>Szentáldozások száma</b>	30000	30000	31 500	29 500	29 300	25 000	12 000
<b>Hitoktatásra járók száma</b>		509	558	506	443	461	348
<b>Katekumenek száma</b>	2	4	4	2	1	9	5



# Jézus hiányzott az életemből

## „Mindent Isten nagyobb dicsőségére!”



Hálás vagyok a kertvárosi közösségnek, hogy a katekumenátus hallgatója lehetek. Az elkövetkező időben szeretnék Jézus Krisztushoz egyre közelebb kerülni, majd a szentáldozás, és bérálás szentségeiben részesülni.

A nevem Lóránt Ferencné, születtem, mint Gergáczi Marianna Zalaegerszegen, 1961. július havában. Még e hónapban a keresztség szentségében részesültem. 18 éves koromig Zalaegerszegen éltem, és tanultam.

Az általános iskolai tanulmányaimat a Liszt Ferenc, később Kilián György Ének-zenei általános

iskolában, illetve 4 évig az Állami Zeneiskola zongora tanszakán végeztem. A zenei képzés mellett néptáncot, illetve a Győri Balett Intézet Zalaegerszegen kihelyezett intézetében balettot is tanultam. A zeneiskola énekkarának tagjaként sok sikeres kórus találkozón vettem részt. Felső tagozatos diákéveimben atletizálni kezdtem, és a ZTE versenyzőjeként kiváló sport eredményeket értem el. Középiskolai tanulmányaimat a Deák Ferenc Szaközépiskola faipari szakán folytattam, mert úgy éreztem, hogy az imádott, és akkor már több éve elvesztett nagyapám szakmáját szeretném tanulni.

A szakirányú felsőfokú továbbtanulási terveimet feladtam, mert megismertem azt a csodálatos embert, - a jövődéli férjemet – mivel a találkozásunk első pillanatától egyek lettünk. A szentségi házasságkötésre jóval a polgári házasságkötést követően szűk családi körben került sor. Mindenképpen vidéken szerettünk volna letelepedni, így esett a választásunk Gellénházára.

Rövidesen két gyermekünk született Henrietta és Judit. Fontos volt, hogy gyermekeink a hitvallást megismerjék, és szentségekben is részesüljenek. A gyerekek időközben felnőttek, családot alapítottak, és három unokával ajándékoztak meg



bennünket. Az unokák részesültek szentségekben és az általános iskolában hittan oktatásban vettek részt.

Mostanra az unokák is felnőttek, Dániel épp a napokban ünnepli a tizennyolcadik, Karolina és Bence unokáink pedig a tizenhatodik születésnapjukat. Dániel faipari szakos, Karolina pedig pedagógia szakos tanuló a Deák Ferenc Szakgimnáziumban. Bence a Mindszenty Általános Iskolában végzett, jelenleg Szombathelyen a Herman Ottó Szakgimnázium Vadgazdálkodási Szakán tanul, és a Brenner János Katolikus Kollégium lakója. Továbbtanulási terveiben Isten szolgálata szerepel.

Az eltelt években dolgoztam a ZÁÉV-nál műszaki ügyintézőként, az UNIVERZÁL Ipari Szövetkezetnél könyvelőként, és 29 évig egy zalaegerszegi székhelyű kft-nél titkárnő-adminisztrátori munkakörben. Jelenleg nyugdíjas vagyok.

Először az a gondolat fogalmazódott meg bennem, hogy nem kaptam semmilyen nevelést a hitben, de átgondolva életem egyes szakaszait rájöttem, hogy ez nem így van. Arra is rájöttem, hogy a hitre nevelést a tanáraimtól, tanárainktól kaptam, kaptuk, kik szakadatlan rakták az építő köveket bennünk, abban a nehéz időben, építették a megfelelő alapot, amelyen ha az építkezés ideje eljön, az építmény szilárdan állni fog. Tanáraink fáradhatatlanul tanítottak bennünket az emberi történelem nagyjairól, tudósairól, a zeneművészet legnagyobbjairól, de hogy ők Istenhívók illetve keresők voltak, ezzel a katekumenátus oktatáson egészültek ki ismereteim. Most értettem meg a legtöbbször csukott könyvből tanító tanáraimat, akik ilyen hittel tanítottak.

Remélem, sokan vagyunk még, kik emlékeznek a Liszt Ferenc Énekzenei általános iskola kiváló tanítóra. Sosem felejttem el azt a magyar órát, amelyen Lux Mária tanárnőnk Radnótit sírva tanította. Szeretettel emlékezek Laczik Pali bácsira, ki



tanítói munkája mellett a ZTE atléta szakosztályának edzője volt. Áldozatos munkájának köszönhetem az atlétika terén elért eredményeimet, mert hittel tanított kitartó munkára, becsületre. Nagyon nagy hálával és szeretettel emlékezem a jelen írásomban névtelenül maradt többi tanítómra is kik formáltak, neveltek, átadták hitüket, hazaszeretettüket.

Egy különleges és a hittel kapcsolatos élményemet szeretném megosztani a közösséggel. 1993-ban Judit gyermekem a ferences templomban részesült a bérmálás szentségében. A templom zsúfolásig megtelt. Sajnos az ajtónál tovább nem jutottunk, így a szertartást nem láttuk és nem hallottuk. Az anyukám nehezen viselte ezt a zsúfoltságot, így rá kellett figyelnem és nyugtatgatnom. Arra emlékszem, hogy a kórus csodálatosan énekel, és egy fájó, feszítő érzés jött a mellkasomba, mely egyben mégis annyira jó, és feledhetetlen volt. Ezt követően életem visszatért az eredeti kerékvágásba, a munka, család, otthon mókuskerekéből nem tudtam kiszakadni.

Talán már 3-4 éve is lehetett, hogy Bence unokám és Judit lányom beszélt arról, hogy a kertvárosi templomban milyen csodálatos szertartásokon vesznek részt, a közösség milyen befogadó, szeretettel teli, és szívesen jönnek a közösségbe. Biz-

tatásukra mi is velük jöttünk több szertartásra.

Az elmúlt évben egyre nagyobb erővel éreztem a késztetetést, hogy az egész életemet megváltoztassam. Éreztem, hogy valaki vagy valami hiányzik az életemből, de nem tudtam ki és mi? Bence unokám beszélt a felnőtt hitképzés lehetőségéről. Hozta a jelentkezési lapot, beiratott, segített és azóta is támogat.

Most már tudom, hogy Jézus hiányzott az életemből. Ő tudta, hogy keresem, és megtalált. Kinyújtotta segítő kezét, kimentett a gonosz pókhálójából, utat mutatott, és erőt adott az új életemhez. Szeretném meghálálni Jézus Krisztusnak a fáradozását, törődését, végtelen és önzetlen szeretetét, amellyel megajándékozott. Szeretném Jézus igazságát, útját járni, az általa felkínált életet élni, az értékrendemet, kapcsolataimat ehhez igazítani, ezért választottam az evangéliumból a következő igét:

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket, hogy gyümölcsöt teremjete” (Jn 15.16a)

*Köszönöm Jézus a csodát, melyet a szívemben, lelkemben érzek! Köszönöm a megkövesedett szívem helyébe általad adott új, érző szívet! Köszönöm a lelkemben égő tüzet, mely azóta bennem ég!*

2019. december 8-án a Szombathelyi Székesegyházban püspök atya akolitus avatást végzett. A felavatott akolitusok között dr. Marx Gyula, templomunk lelkipásztori munkatársa is ott volt, akivel ennek kapcsán beszélgett dr. Varga Péter.

## Akit Isten meghívott, méltóvá is teszi



**Kedves Gyula, a plébánián mi már régóta együtt szolgálunk lelkipásztori munkatársként. Hogy élted meg az akolitusá avatást?**

Volt bennem egy kicsi félelem, egész konkrétan azzal kapcsolatban, hogy hogyan lehet valaki méltó arra, hogy az Istent szolgálja. Egy héttel korábban zajlott lelkipázkorlaton Kiss Laci atyától kaptam erre egy megnyugtató választ, hogy az embert a feladatokra az Isten hívja és akit meghívott azt majd méltóvá is teszi.

**Ez szép gondolat!**

Igen, ezzel egy kicsit felmentve éreztem magam, aztán persze hozzátette, hogy volt egy bencés tanára annak idején, aki úgy bocsátotta el őket a nyári szünidőre, hogy az urak vegyék tudomásul, hogy fürdőgyógyászatban is bencés diákok! Úgyhogy hamar kilyukadtunk oda, hogy azért nem vagyunk felmentve az alól, hogy próbáljunk méltó módon viselkedni. *(Nevet.)*

**Biztos vagyok benne, hogy te méltó leszel ehhez a szép feladathoz! Azt gondolom, hogy akolitusként is ugyanolyan méltón fogod szolgálni az Urat és a plébánia híveit, ahogy tetted ezt lelkipásztori munkatársként. Tavaly végeztél a főiskolán, ezt követően**

**belekezdted ebbe az új képzésbe, honnan jött a hívás?**

Ez úgy történt, hogy „Lelkipásztori munkatárs” szakon végeztem a főiskolán tavaly júniusban. Ez a lehetőség azonban ettől függetlenül adódott: a püspök úr szólította meg azokat, akik korábban, ha jól emlékszem, még 2008-ban elvégeztek egy egyéves egyházmegyei képzést, lelkipásztori munkatársak képzését. Aki azt elvégezte, jelentkezhetett a lektor/akolitus képzésre és úgy becsülöm, hogy annak a társaságnak a fele jelentkezett is. Azt a feladatot kaptuk, hogy egy év alatt négy teljes hétvégén kell részt vennünk képzésen és még egy ötödik alkalommal egy kötelező lelkipázkorlaton. Így jutottunk el oda, hogy idén májusban lektorra és most december 8-án akolitusá lettünk avatva.

**Tehát először lektor, aztán akolitus. Kezdjük a lektorral! A lektor felolvasót jelent, egyházz jogilag az első nevesített funkció, tehát a fokozatokat tartani kell?**

Igen, ez egymásra épülő dolog és annyiba különbözik a lelkipásztori munkatársak szolgálatától, hogy aki ezt elvégezte, annak a megbízása, ugye avatással történik és visszavonásig érvényes. Tehát ezt is vissza lehet még vonni, nem szentelés, de nem kell évente megújítani. A lek-



tori szolgálat tulajdonképpen a Szentírásnak a szolgálata, az akolitus pedig az oltár szolgálata. Nem sokban különbözik a lelképásztori munkatársak feladataitól, valamivel talán több jogosítványunk van, és hosszabb időre szól a kinevezés.

### **Az akolitus szó mit is jelent pontosan?**

Úgy tudom, hogy a görög „*akoluthé*”, kísér, szolgál szóból ered. Ez egy szolgálati fokozat a latin egyházban, Keleten csak az örmények ismerik. Egyházjogilag állandó szolgálat, amely avatással kapható meg és csak férfiak viselhetik. A latin *acolythus*, gyertyavivőt jelent, amely az aszisztenciában a gyertyavivő szolgálatot is jelenti. De az akolitus tulajdonképpen az a legmagasabb fokozat, amelyet egy civil elérhet, anélkül, hogy belépne az egyházi rendbe.

### **A következő fokozat a diakónus.**

Igen, de az már felszenteléssel történik és része az egyházi rendnek.

### **Az avatásotokon püspök atya úgy fogalmazott, hogy ezt a szolgálatot először a családban kell elkezdni. Hogy fog kinézni ez a szolgálat ebben a családban?**

Ez egy jó kérdés. Mióta családot alapítottam, a gyermekek egész kiskorától fogva arra törekedtünk a feleségemmel, hogy a kereszténységet megéljük a mindennapokban. Az ne úgy nézzen ki, hogy időnként felöltözünk szépen és elmegyünk a misére és utána úgy élünk, mintha semmi se történt volna. Próbáltuk mindig a gyerekek életkorához és igényeihez igazítva megélni a mindennapokban azt, amit az ember a keresztény tanításból hallhat. Ez aztán meglátszott az imaéleten, a szentségek vételén, de meglátszott abban is, hogy az összes gyerekünk lelkes közösségi ember lett és mindenféle egyházi akcióban nyakig benne van. Meglátszott abban is, amiért én, külön is, az Istennek nagyon hálás vagyok, hogy mind-egyik a házastársát egy ilyen egyházi közösségben találta meg. Nekem az nagyon fontos volt, hogy tudhassam, hogy aki a családba kívülről bekerül, az is magáénak vallhassa ezeket az értékeket. Elmondhatom, hogy eddig minden rendben van!

### **De talán még az unokák között lesz ilyen dolga a papának!**

Az unokákról azt mondják, hogy a nagypapa és a nagymama nagyon kellemes helyzetben van, mivel az unokákat már nem kell nevelni, csak szeretni kell. A nevelést elvégzik a gyerekeink. Töreksem is arra, hogy nem kell nekem feltétlenül beleszólnom mindenbe, és a nagyokost játszani, ha valami érdeklő őket, úgyis megkérdezik. Nem kell feltétlenül az én nézeteimet magukévá tenni, kísérelhetnek nyugodtan újjakkal is. *(Nevet.)*

### **Azért büszkék lehetnek most rád...**

Érdekes módon ez most megfogta őket, mert többen is felhívtak, hogy mit tudok erről elmondani és nézték a

honlapon is, hogy mi jelent meg róla. Valamilyen formában megmozgatta a fantáziát és lehet, hogy majd lesznek követőim a családban.

### **A plébánián esetleg vannak-e terveid, valami újdonságot forgatsz-e a fejedben, főként abban az értelemben, hogy a cél az lenne, hogy a plébániánk növekedjen?**

Az első dolog az lesz, hogy János atyával kell leülnöm és megkérdezzem, hogy ő mit tervez. A képzést követően készen állok új feladatokra, de kérdés, hogy neki mire lenne igénye. Azt a lelkünkre kötötték, hogy mi a plébános irányításával végezzük a munkánkat. A másik, ami nagyon bennem van, hogy ez szolgálat, tehát nem annyira különböző az eddigiektől. Lelkipásztori munkatársaként eddig is próbáltuk a ránk bízott feladatokat lelkiismeretesen elvégezni. Nyilván János atya el fogja mondani, hogy milyen feladatokban számít rám.

### **Már amennyire az idő engedi, hiszen orvosként eléggé szűkre szabott a szabadidőd.**

Őszintén mondom, hogy már nagyon készülök arra, hogy ez egyszer már megszűnik. Lassan kezd szemmagasságba emelkedni a nyugdíjas korom és része terveimnek, hogy az elkövetkező időszakban megpróbálnám a fennmaradó energiáimat az egyházi közösség szolgálatára fordítani.

### **Ha püspök atyának lennének olyan tervei, hogy a most akolitusá avatott személyeket meghívja a diakónusi szolgálatra, a diakónusi szolgálatot vállalnád-e?**

A helyzet az, hogy én ebben reménykedem! Nincs erre vonatkozóan információ, de eljátszottam már a gondolattal, hogy mit válaszolnék, ha kapnék ilyen megszólítást és minden további nélkül igent mondanék rá. Annyi azért történt, hogy kaptunk egy könyvet a diakónusok feladatairól, a szolgálat jellegéről, amiből arra következtettem, hogy léteznek ilyen tervek. Ha püspök úr megszólít énrám lehet számítani!

### **Köszönöm a beszélgetést, a diakónus szentelésed alkalmával is keresni foglak!**



Ezt az üzenetet hagyta ránk 2019. december 13-án, a fatimai engesztelő imanapunkon Várhelyi Tamás atya prédikációjában, aki Szentpéterfáról volt plébániánk vendége és, aki szívesen válaszolt néhány kérdésünkre.

„Sokszor a semmiből könnyebb valamit produkálni, mintsem mikor van egy színt, azt megtartani.”



**Papi pályafutásod első állomáshelye Zalaegerszeg volt. Milyen emlékeid vannak erről a városról, az akkori lelkipásztori feladatokról?**

Bodorkós Imre atyával együtt kerültünk ide a felszentelésünk után, 2001. augusztus elején. Akkor még a kertvárosi ÁMK-ban voltak a vasárnapi szentmisék, amelyeket főként Imre atya celebrált. Sokrétű és gazdag lehetőségeket rejtettek ezek a kezdő évek Stróber László plébános vezetése, irányítása mellett. Láthattuk a katolikus iskola, a zárda működését, gimnáziummá fejlődését. Első-péntekeken részt vettünk a diákok gyóntatásában. Rengeteg közösséget ismertünk meg, mint a Mária Légiót, a cursillos, családos, ifjúsági csoportokat, a Szent Család Óvodát, vagy a hittantáborokat. Bekapcsolódtunk a hittan oktatásába, nekem az Ady iskola mellett a kertvárosi Eötvös iskolában voltak hittanóráim. A nyári Imatáborok is akkoriban indultak, s jó volt benne jelen lenni. Laci atya arányosan osztotta be a feladatokat, így egyikünknek se jutott se túl sok, se túl kevés. Sok mindent elleshettünk

tőle a jövőnk kapcsán is. Zalaegerszegen a más felekezetekkel való ökumenikus törekvésekbe is belevághattunk. Ugyanakkor a városi hívek mellett a peremkerületek és az ideiglenesen ellátott falvak lakóival és helyeztükkel is találkozhattunk. Sok hasznos élménnyel gazdagodtam abban az időben, amiért hálás is vagyok.

**Jelenlegi feladatköröd egészen más, mint a nagyvárosi plébánián volt. De nem csak amiatt, mert több település lelkipásztori ellátása tartozik hozzád, hanem mert nemzetiségi falvakból áll össze a plébánia szerkezete. Miként tudnád összehasonlítani a két plébánia életét?**

Sok dologban különbözik, de van néhány hasonlóság is az adott lelkipásztori feladatokban. 2007. augusztusában az akkori megyéspüspök bízott meg, az egyházmegyénk területi elrendezése keretében egyesített, hat nemzetiségi (négy horvát és két német) község plébánosi feladataival. A hat község korábban négy külön plébániát alkotott,



illetve az egyes községek az elhunyt plébánosuk után ideoda lettek csatolva. Szentpéterfa lett a központ, bár ez a legdélebben fekvő település, így a legrövidebb út Ausztrián át vezet a többi faluba. Kezdetben voltak nyugdíjas segítők, akik korábban ott szolgáltak, akikről csak jót tudok mondani, mert önzetlenül segítettek, mint fiatal papot. Jó volt velük együtt dolgozni.

Jelenleg a káplánnal, Inzsöl Richárd atyával látjuk el ezeket a községeket. Richárd atya az egyházmegyénk egyetlen falun lévő káplánja, neki is hálás vagyok a közös munkáért. Ezek a községek a rendszerváltás előtti időben a határsávba tartoztak, így sikerült nagyon szépen megőrizni a hitüket, a nyelvüket és a szokásaikat. Az elzártság miatt az összetartozás érzése nagyon erős náluk, nyilván ez és a közös hit, nyelv és szokásrendszer segítette őket a megmaradásban. A misére járás messze az országos átlag felett van, itt a vasárnap szinte elképzelhetetlen templom, szentmise nélkül. Vasárnaponként hét szentmise van a hat községben. Megfelelő beosztással az adott nemzetiségi nyelv is érvényesül: horvát, német énekek, olvasmányok is vannak. De olyan is előfordul, hogy csak a prédikáció van magyarul, a mise többi része németül vagy horvátul. A szomszédos Ausztriából is jár át havonta egy atya, aki horvátul misézik Nardán. Hat községben négy óvoda és két nyolcosztályos iskola is működik, igaz kis létszámokkal. Ahogy Zalaegerszegen Laci atya megmutatta az egyházi épületek védelméért tett fáradozásait, az elmúlt 13 évben ezen a téren is igyekeztünk a hívek összefogásával és különböző pályázatok által előbbre lépni ott, ahol szükséges volt ez. Szóval vidéken is van tennivaló bőven.

**Amikor nálad jártam, azt tapasztaltam, hogy egész népes fiatal sereg jön össze a plébániákon, még-hozzá rendszeresen. Miként tudod megszólítani a fiatalokat?**

Kezdetben a fiatalságom biztos, hogy egyfajta vonzóerőt jelentett. Tényleg szívesen és rendszeresen jönnek. Minden szombaton 9-12 között, Szentpéterfán úgynevezett ministráns próba van, ahol általában 20-30 helyi diák jön össze. Ilyenkor van játék, beszélgetés, sport, szentek életével való ismerkedés, no meg az új ministránsok betanítása is. A többi faluban is, bár változó létszámban, de vannak ministránsok. A legkisebb községben, az éppen 200 lelkes Horvátlovón a lelkipásztoroknak és a híveknek is jó érzés látni, hogy vasárnaponként 12-14 ministráns veszi körül az oltárt. Az is sokat segít, hogy az iskolában a hittanórák kapcsán is van kapcsolat a gyerekekkel, illetve a községek kis méretéből adódik, hogy jobban ismerik egymást az emberek. Sok családdal van kapcsolatunk. Szentpéterfán szépen látogatják a hétköznapi szentmiséket is mind a felnőttek, mind a gyerekek, bár itt azért a mai világ kihívásait érzékelem és a kényelem 1-2 dolgot felülír. Tényleg hálát adhatok azért, hogy a hajnali miséken nap, mint nap a község legalább tíz százaléka ott

van, köztük a fele férfi. De ezekben óriási érdemük volt az előttem szolgált lelkipásztor(ok)nak, akik nem szüntek meg vetni és vetni, hogy majdan arathassunk. Sokszor a semmiből könnyebb valamit produkálni, mintsem mikor van egy színt, s azt megtartani.

**Sok minden változott itt a kertvárosban, amióta kápláni szolgálataid után másfelé vitt életed útja. Miként láttad közösségünket és mit tanácsolnál nekünk, mire figyeljünk?**

Már elég régen elkerültem Zalaegerszegről, és akiket anno én kereszteltem vagy a hittanóráról ismertem, mind megnőttek. Nagyon ritkán jártam a kertvárosi templomban azóta, illetve most sem volt igazán személyes alkalmam belelátni a kertvárosi templom közösségi életébe. Azért az internetről, az egyházmegye honlapjáról látom, hogy nem állt meg az élet a Kertvárosban, van egy szeretett, fiatal papjuk, aki magát nem kímélve fárad a rá bízott közösségért. Szép lett és gratulálok még egyszer az altemplomi mozaikhoz, illetve a templom kerek évfordulójához. Azt kívánom, hogy legyen továbbra is élő és aktív a közösség a kertvárosban.



Szűz Mária  
Szeplőtelen Szíve  
Plébánia

Helyszín  
Zalaegerszeg  
Mindszenty József Általános Iskola,  
Gimnázium és Kollégium  
tornaterme

**Jegyárak**  
**Felnőtt**  
**3000 Ft**

**Diák**  
**2000 Ft**

**EGYHÁZKÖZSÉGI BÁL**

2020. február 22.

19<sup>00</sup>-tól



Felkészültetek az utazásra?

JEGYEK KORLÁTOZOTT SZÁMBAN  
A PLÉBÁNIA HIVATALBAN!

# A Házasság Hete Zalaegerszezen

„Férfi és nő. Hogy érthetnék meg egymást? Hisz mind a kettő mást akar - a férfi a nőt, a nő a férfit” – jól ismerjük Karinthy Frigyes már-már közhely számba menő, de igen találó mondását.

Manapság sokszor elhangzik, hogy a házasság intézménye válságban van, elavult dolog, itt lenne az ideje, hogy ezt az Egyház is belássa. Sokan azt gondolják, hogy a házasság intézményétől boldogtalan annyi házasság és maguk a házások ártatlanok. Azonban ha valaki éveken keresztül

zongorázni tanul, de nem igazán halad, akkor hiába cseréli le a zongorát, attól még nem lesz ügyesebb. Nem az intézményt kell lecserélni, megreformálni, hanem a házasfeleknek kell külön-külön és együtt megújulniuk, és akkor kiderül, hogy a régi intézmény is jó, sőt az egyedül jó.

Ahogy Molnár Ferenc egyik novellájában is olvashatjuk, ahol egy tudós nincs megelégedve a házasság intézményével, ki akar találni valami újat és ír egy vaskos könyvet, aminek végén aztán kitalálja a há-

zasságot, mert ennél jobbat nem tud kitalálni. És valóban ez az az ősi, kipróbált isteni rend, amely elég időt és lehetőséget ad a kölcsönös alkalmazkodásra, ami egy férfi és egy nő boldog együttélésének feltétele, és amelyben életrevaló utódokat nevelhetnek. Hisz a házasság nem önmagától jó vagy rossz, hanem sokkal inkább a benne lévőktől, az ő erőfeszítéseiktől vagy azok hiányától.

A Házasság Hete országos programsorozat a házasság intézményre fókuszál, a benne lévőkre, vagy az előtte állókra, de mindenképpen azokra, akiknek a fejében megfogant az elköteleződés gondolata.

A Szombathelyi Egyházmegyén működik egy Családpasztorációs Bizottság, amely szervez, támogat és kiemelt figyelemmel kísér minden családdal kapcsolatos eseményt, mint pl. esküvő kiállítások, lelki napok, lelki gyakorlatok szervezése, jegyes felkészítés, családpasztorációs feladatok ellátása. Fontos eseménynek tekinti a Házasság Hete programsorozatot is, amely hagyományosan a keresztény egyházak, egyesületek területe, mintegy a Valentin-nap komerciális szemléletére válaszolva.

Zalaegerszegegről is vannak delegáltjai, illetve területi referense a bizottságnak, amely egy teamet hozott létre a városban. Ez a team, vagy csoport, amelynek a város több plébániájáról vannak tagjai, koordinálja, szervezi a februári Házasság Hete rendezvény programjait az egyház részéről.

A 2020. február 10-től február 16-ig tartó programsorozat a „Csapatjáték szerelemmel” találó címet kapta, amely a hét minden napjára és minden generációnak kínál lehetőséget az együttlétre, a töltekezésre.

Legyünk tanúi a házasság értékeinek!

(vp)

**Zalaegerszeg, 2020. február 9-16.**  
Házasság hete

**Február 10. hétfő 17 óra**  
Szűz Mária Szeplőtelen Szíve templom  
(Zalaegerszeg, Átalszegett utca 100.)  
Házasság hete megnyitó  
Uzsalyné Dr. Pécsi Rita: Egymás kedvéért születtünk  
Gyermekfelügyelet helyben

**Február 11. kedd 17 óra**  
Mária Magdolna templom  
(Zalaegerszeg, Balatoni út 1.)  
Zenés szentségimádás házaspároknak  
Gyermekfelügyelet helyben

**Február 12. szerda 18 óra**  
Mindszenty József Ált. Iskola  
(Zalaegerszeg, Zárda utca 25.)  
Pindroch Csaba:  
„Segítség, megnősültem!”  
egyszemélyes komédia  
A belépés ingyenes, adományokat az előadás költségeire köszönettel fogadunk!

**Február 13. csütörtök 17 óra**  
Mindszenty József Ált. Iskola  
(Zalaegerszeg, Zárda utca 25.)  
Fireproof - Szerelempróba című film vetítése, majd beszélgetés  
Czilinger Éva pszichológussal  
Gyermekfelügyelet helyben

**Február 14. péntek 17 óra**  
Belga Söröző és Étterem különterme  
(Zalaegerszeg, Kossuth L. u. 5.)  
Kérdezd a papot!  
Interaktív vitaműsor

**Február 15. szombat 19 óra**  
Véndiófa étterem  
(Zalaegerszeg, Rákóczi F. u. 47.)  
Romantikus vacsora EGY(s) mással  
Részvételi díj: 3000 Ft/pár  
Részvételhez regisztráció szükséges február 7-ig a [nekemalegszebb@gmail.com](mailto:nekemalegszebb@gmail.com) címen, mivel a helyek száma korlátozott!

**Február 16. vasárnap 18 óra**  
Mária Magdolna templom  
Záró szentmise, házaspárok megáldása, meglepetés

**Az elköteleződés ünnepe**

További információ:  
92/320-626  
[www.zeg3.martinus.hu](http://www.zeg3.martinus.hu)





## Erzsébet napi ünnepség Szombathelyen

**2019. november 16-án Szombathelyen a Jézus Szíve templomban tartotta Erzsébet napi ünnepségét a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás.**

A Karitás védőszentje, Szent Erzsébet ünnepéhez közel minden évben összegyűlnek az egyházmegye Karitás munkatársai, hogy hálát adjanak az elmúlt évért, és hogy megjutalmazzák azokat a Karitás csoportokat és munkatársakat, akik kiemelkedő munkát végeztek. Az idei Erzsébet napi ünnepségnek különlegessége volt, hogy a Székely János püspök vezetésével koncelebrált szentmisén Bőjte Csaba atya mondott szentbeszédet.

Bőjte Csaba arra hívta fel a figyelmet, hogy akármennyi segílyt osztunk, nem lesz jobb a világ, de folyamatosan hirdetni kell az evangéliumot, és ez az a feladat, amit a Karitásnak is végeznie kell.

Az ünnepségen köszöntötték a kiemelkedő munkát végző Karitás csoportokat és munkatársakat. Külön öröm volt számunkra, hogy a zalaegerszegi Mária Magdolna Plébánia, és a karitásos zárandokutakra velünk közösen utazó bagodi plébánia Karitás csoportja is a kitüntetettek között volt az idei évben. További munkájukhoz Isten áldását kérjük!

## Karitás csoportunk Adventi adománygyűjtése és osztása

**December 16-án volt a kertvárosi templom kápolnájában Karitás csoportunk adventi adományosztása.**

Advent első vasárnapjától három héten át hozták a hívek adományaikat a templomba. Sok tartós élelmiszer, ruha, játék és készpénz gyűlt össze templomunkban. Az adományok összegyűjtésében sokan voltak segítségünkre. Egy vállalkozó - már sokadik alkalommal - 17 tartós élelmiszerekből és tisztálkodó szerekből álló csomagot állított össze, és hozta el a Karitás csoportunkhoz, hogy azt a kertvárosban élő hátrányos helyzetű emberekhez eljuttassuk.

Az Önök támogatásával 52 kertvárosi nehéz sorsú család részére tudtuk szebbé tenni a karácsonyt. A tá-

mogatótt családok közül a nagyobb létszámúak vásárlási ajándékkártyát kaptak, a többiek jelentős mennyiségű tartós élelmiszert. Az idős, beteg emberekhez, vagy a templomtól messze élő, nehezen közlekedő családokhoz mi vittük ki az élelmiszercsomagokat. Az adományosztásra a felnőttekkel érkező gyerekeknek is nagy örömet szerezünk azzal, hogy játékokat és mesekönyveket választhattak maguknak és testvéreiknek.

Hálás köszönet mindazoknak, akik támogatták adománnyal, imával, munkával, segítő kezekkel a kertvárosban élő rászoruló embereket, családokat!



## Jótekonysági hangverseny a Karitás javára

Advent harmadik vasárnapján a Zalaegerszegi Liszt Ferenc Vegyeskar – immár hagyományosan - jótekonysági koncertet adott templomunkban a plébániai Karitás javára.

Advent harmadik vasárnapja az öröm vasárnapja, amikor Jézus születése ünnepének közelsége miatt örülünk. Ezt az örömet a Vegyeskar Kincses Ildikó karnagy vezetésével a zene és az ének hangján hozta el nekünk a templomba.

Mi is örömet szerettünk volna szerezni a kórusnak, ebben most plébániánk egyik közössége, a Felebarátok közössége volt a segítségünkre. A fiatal hölgyekből álló közösség tagjai férjeikkel és gyermekeikkel sok időráfor-

dítással, sok munkával és még több szeretettel készítettek nagyon szép mézeskalács karácsonyfákat a kórustagoknak, hogy emlékeztesse őket arra az öröme, amit nekünk a templomban az énekükkel, és az adventi adományosztás során az általunk támogatott családoknak otthonukban az adományokkal szereztek. A koncertet követően mindenkit meghívtunk - a Karitás csoportunk tagjai és támogatói által készített – süteményre és teára.

Hálásan köszönjük a Zalaegerszegi Liszt Ferenc Vegyeskarnak és Mindnyájuknak, akik ezen az estén eljöttek, és velünk voltak, hogy ezzel a Kertvárosban élő hátrányos helyzetű embereket, családokat támogatták.

## Mindenki karácsonya Szombathelyen

December 20-án plébániánkról Karitás csoportunk négy tagja és két adományozott család indult útnak a másik, két zalaegerszegi plébánia és a bagodi plébánia karitásosai és adományozottjai társaságában, hogy a Szombathelyi Székesegyházban és a Püspöki Palotában részesei legyünk a „Mindenki karácsonyának”.

Ósi szokás, hogy karácsony táján az egyház is megvendégeli a szegényeket, és ezt a hagyományt igyekezett feléleszteni a Szombathelyi Egyházmegye, amikor néhány éve elindította a „Mindenki karácsonya” programot. Idén már több mint 800 embert láttak vendégül a Szombathelyi Egyházmegyei Karitás és az Áldott Kereszt Egyesület és Szeretetszolgálat segítségével.

A Székesegyházban a szombathelyi Derkovits Gyula Általános Iskola diákjai adtak karácsonyi műsort. Ezt

követően a Székesegyház előtti téren felállított sátorban, valamint a Püspöki Palotában láttak vendégül minket. A szeményei Gulyás Csárda jóvoltából babgulyást és pogácsát kaptak a résztvevők. Az ételek felszolgálásában Nemény András szombathelyi polgármester, Pácsonyi Imre, a Zala Megyei Közgyűlés alelnöke, Balázs Péter Vas megyei jegyző, Orsos Zoltán, Celldömölk-alsósági plébános, Déri Péter csehimentszenti plébános, és Horváth József, az Egyházmegyei Karitás lelki vezetője működött közre. Székely János megyéspüspök ajándécsomagokat adott át az adományozott családoknak.

Az adományozott családok nevében is köszönjük, hogy részesei lehetünk a Szombathelyi Egyházmegye „Mindenki karácsonyának”.